

Dejiny Moldavy nad Bodvou boli vždy ovplyvňované prírodnými podmienkami krajiny, v ktorej bola založená. Zďaleka však nielen v pozitívnom zmysle. Hoci lokalita mala všetky predpoklady na rozvoj poľnohospodárstva, remesiel aj obchodu, práve poloha Moldavy často znamenala ohrozenie. Úrodná náruč lákala nielen osadníkov, ale aj dobyvateľov.

Prvá písomná zmienka o Moldave pochádza z roku 1255 a vlastne už v tom čase zažili jej obyvatelia dotyk zla - nájazdy tatárskych hord. To sa okamžite odrazilo aj v ľudovej slovesnosti. Spustošená Moldava bola súčasťou kráľovského majetku a podliehala turnianskemu hradnému panstvu.

Zaujímavý je vývoj názvu mesta. Z počiatočného obdobia ho poznáme pod názvom Zekeres, čo v preklade značí Vozokany, čiže miesto, kde sa obyvatelia živia povozníctvom. neskoršie pomenovanie Scepsy - Scekeres znamenalo základ maďarského pomenovania Sepsu. V prvej tretine 14. storočia sa už však objavuje nemecký názov Moldava, ktorý začali používať nemeckí kolonisti a ktorý sa udržal dodnes.

Králi Karol Robert z Anjou a jeho syn Ľudovít I. Veľký (1308 - 1382) udeľovali blízkym Košiciam rôzne výsady, čo Moldave výrazne pomohlo v rozvoji. Dôkazom o tomto rozvoji je ešte aj dnes existujúca rozsiahla sieť pivníc, v ktorých bolo skladované víno a ovocie. V Moldave sa rozvíjajú remeslá, funguje škola, obchody a vlastná samospráva.

15. a 16. storočie znamenajú útlm a takmer zničenie mesta, ktoré sa stalo obeťou vojsk - najprv bratrických, keď Moldavu obsadil Jan Jiskra z Brandýsa a neskôr tureckých, keď síce odolala obliehaniu, ale musela sa zaviazat' platiť vysoké dane.

V období reformácie takmer celé mesto prešlo na kalvínsku vieru. Nebol to však prejav tiadnej uvedomelosti, jednoducho platil zvyk, že poddaní vyznávajú rovnakú vieru, ako ich pán.

V polovici 90. rokov 16. storočia zničil Moldavu obrovský požiar, ktorému odolal iba kamenný kostol.

Okrem netypicky častých návštev rôznych kráľov sa o Moldavu nezabudli zaujímať ani vojaci. V roku 1711 získalo mesto "privilégium" pol roka ubytovať a stravovať 3000 cisárskych vojakov. Po dôkladnom "vyjedení" mesta vojaci odtiahli a ich pozície obsadila morová epidémia, ktorej

podľahli určite viac ako tri štvrtiny obyvateľov mesta.

Po relatívne pokojnom období panovania Márie Terézie doľahla na Moldavu ďalšia pohroma - v roku 1794 znovu zúril požiar, ktorému odolali iba kostoly a napodiv aj drevená tzv. Szojkova brána, ktorá je dnes exponátom múzea v Košiciach. Pri požiari bola zničená aj knižnica, ktorá mala viac ako 5000 zväzkov.

Aj ďalšie dejiny Moldavy sú plné tragédií - povodeň, ďalšia morová epidémia, dve vojny, to všetko sa podpísalo na pomalšom vývoji mesta.

Výhoda blízkych Košíc sa prejavila v roku 1868, kedy bola otvorená železničná trať, spájajúca tieto dve mestá.

Moldava je dnes typické satelitné mesto, ktorého obyvatelia hľadajú uplatnenie najmä v Košiciach. Aj samo mesto sa však stále rozvíja a návštevníkom ponúka celý rad zaujímavých atrakcií.

{phocamaps view=map|id=26}

[Tma a chlieb](#) (príbeh zo starej Moldavy nad Bodvou)

{jcomments on}